

Áldozataitokkal perzseljétek fel a bűnt!

Reggel a szentáldozáskor, vagyis már előtte, az Úr ismét panaszával árasztotta el lelkemet:

„Egyetlen léleknek sem szabad elkárhoznia, kiket papjaim gondjaira bíztam. Ez a szó, hogy elkárhozni, iszonyatos fájdalmat okoz Szívemnek. Újra átszenvedném a kereszthalált minden lélekért, de ezerszerte nagyobb fájdalommal is, mert az elkárhozottaknak már nincs reményük. Előzd meg ezt, vágyaiddal mentsd meg a lelkeket!

Tudod, ugye, hogy háromféle keresztség van: víz-, vér- és vágykeresztség. A lelkek megmentésénél is ez a három a megmentő. Szentséges Szívemből is Vér és Víz folyt ki reátok, és a hatalmas vágy, mellyel ezt tettem értetek. Tudod-e, mi az a vágy? Ez csodálatos, érzékeny eszköz, mely még a legtehetetlenebb embernek is birtokában van, és mint csodás eszközt használhatja fel a lelkek megmentésére. A fontos az, hogy a vágyát egyesítse az én oldalamból kifolyó Szent Véremmel. *Leánykám, fokozd vágyaidat minden erőddel, mert ez sok lelket ment meg!*”

Mikor az édes Üdvözítő azt mondta, hogy iszonyatos fájdalom volt neki a lelkek elvesztése, elkárhozása, ebből a fájdalomból nekem is részt engedett éreznem. Lelkemben olyan hasító fájdalmat éreztem, hogy majd összerogytam.

- Uram, Jézusom! Minden erőmmel azon leszek, hogy a rám bízott lelkek el ne kárhozzanak.

Panaszkodtam: Jézusom, olyan elhagyott vagyok!

„Akkor mit szólnak én? Van-e Nálamnál elhagyottabb, megvetettebb, akit jobban elfelednek, mint engem? Ha tudnák, mennyire sóvárgok utánuk! Folytonos egyedüllétemben sok szeretettel és türelemmel szólítgatlak benneteket, és ti úgy tesztek, mintha én érzés nélküli személy lennék. Pedig ha bizalommal közelednétek, megéreznétek azt a szeretetet, melyet Szent Szívem irántatok érez, mellyel értetek lángol. Ha valahol tűz támad, hogy összefutok, és mentek segíteni, hogy a tűz minél kevesebb kárt okozzon. *A Sátán tüzét mégsem oltjátok!* Engeditek, hogy pusztítson a pokol lángja. De jaj nektek, kik gyáván nézitek, kik felelősek vagytok! Eltakarjátok szemeteket és engeditek tovább a lelkek elkárhozását!

Ismerhettek, tudjátok ti választott lelkek, türelmem és jóságom határtalan, de ismeritek szigoromat is, mellyel el fog hangzani felettetek: Távozzatok tőlem az örök tűzre! Kezetek nem gyűjt velem, csak szétszór. Ó, ti igazán szerencsétlen, Nekem szentelt lelkek! Szálljatok magatokba, és térjete már hozzám! Van még idő. Ne engedjétek úrrá lenni magatokon a jóra való restséget! Ez minden bajnak a gyökere, mely lelketekbe férkőzik. Koptassátok le magatokról legalább ti minél előbb azt a szörnyű, kétségbeejtő bűnt, melyről nem akartok tudomást szerezni. A Sátán úgy eltorlaszolta lelketekben az isteni Fény útját, hogy az be ne hatoljon és ennek a Fénynek éltető világossága nélkül a restség sötét nyomása alatt szenvedtek és kínlódtok.

Jöjjetek hozzám, kik a jóra való restséggel terhelve vagytok, én leveszem vállatokról, és megkönnyítlek benneteket! Az én testemnek vétele segíthet csak ki ebből a gonosz által oly gondosan feltorlasztott sötétségből. Csak engedjétek át magatokat nekem! Nem veszitek észre, mennyit járok utánatok? A sok figyelmeztetés is hiábavaló? Vegyétek észre, hogy a sok zűrzavaros dolog a Sátántól ered, az ő műve a sok rossz. A Sátán műve csak addig tart, ameddig én engedem. Én fogom a kezeteket, csak ne szakítsátok ki magatokat az én ölelő karjaimból. *Térjete hozzám, és áldozátok fel magatokat az elvonultság és belső mártíromság szent oltárán!*”

Itt megkérdeztem az édes Üdvözítőt, hogyan értsem ezt, hiszen a külső tevékenység úgyis eléggé meg van akadályozva. Ő erre azt válaszolta:

*„Akarjátok észrevenni, hogy ez az én akaratom. Ezt a belső mártíromságot a Sátán nem tudja megakadályozni. Ez a harc a lelkek mélyén bőséges gyümölcsöt hoz, mint értem elviselt mártíromság. Imádkozzatok és virrasszatok, és jöjjetek össze ketten-hárman, s így vegyétek fel a harcot a sötétség fejedelmével, pusztító erejével. Ne tétlenkedjete! Úgy tesztek, mintha nem volna mennyei Atyátok az égben, ki figyel rátok. *Vágyaitokkal öleljétek át a Földet!* Áldozataitokkal, melyek a tiszta szeretettől izzanak, perzseljétek fel a bűnt. Ne higgyétek, hogy ez lehetetlen. Csak bízzatok bennem! Ez a hit és bizalom millióknak fog erőt adni a kitartáshoz. Leányom, te se légy kishitű! Csatlakozz a nekem szentelt lelkekhez! Téged is meghívatalak, s ne legyen ez hangulat szerinti cselekedet, hanem kitartó áldozatvállalás, mert ez bő termést hoz a lelkek számára...*

Leánykám, ne lepődj meg, hogy most szigorú hangomat hallattam lelked mélyén. Ezt is szeretettel teszem. *Ne legyetek kényelemszeretők és gyávák, és ne hitessétek el magatokkal és másokkal sem, hogy nincs értelme semminek. Van! Csak könnyebb kényelemben várni a vihar elülését, mint a viharba menni, és lelkeket menteni.* Nem kell nektek semmiféle példázgatás. Tudtok ti mindent, csak cselekedjetek már! *Ez a tétlenség a Sátán, a bűn melegágya.* Mivel rázzalak fel benneteket? Vegyétek észre, a körülöttetek öldöklő veszedelmet, mely a ti lelketeket is fenyegeti!”

(Szeretláng Lelki Napló, 65-66., 67. old.)

(Tengernek Csillaga, XVI/1.)